

[Inger Stilling Pedersen]

Noget andet, som jeg synes er besværligt, er alle de ting, som ikke kommer ind gennem brevsprækken, og som hænger udvendigt og fortæller, at der ikke er nogen hjemme, måske i 1, 2 eller 3 dage. Hvis postvæsenet putter det ind, bliver det da puttet ind og havner på gulvet, men meget af det, der omdeles privat, bliver jo ikke puttet rigtigt ind. Jeg har i hvert fald adskillige gange måttet ringe til reklameaviser og sige, at jeg godt vil have avisen, men at jeg gerne vil have, den kommer ind, og at den ikke sidder udvendigt i døren.

Og så kan man jo se forskelligt på ressourcer og genbrug. Kristeligt Folkeparti går meget ind for, at vi genbruger de ting, vi kan, og sparer på ressourcerne, og vi kan jo se, om vi kan gøre noget på denne måde. Men jeg vil da også sige, at fremtiden måske vil løse mange af disse problemer.

Men jeg forventer, at vi får lejlighed til at se på det i udvalget, og jeg venter i hvert fald spændt på fra kulturministeren at få at vide, hvad der kommer ud af den undersøgelse, der sættes i værk.

Jørgen Tved (FK):

I Fremskridtspartiet har man meget uhyggelige standpunkter, og nu har vi så fået oplyst, at de også optræder som børnelokkere; det er dog et besynderligt parti.

Når det er sagt, så skal jeg gerne medgive forslagsstillerne, at vi har meget stor sympati for tanken om, at man skal have lov at bede sig fri for at få reklamer ind ad sin dør. Jeg havde nær sagt, det bør vel være på samme måde, som man ellers opfatter privatlivets ukrænkelighed, at hvis der er noget, man ikke ønsker at få ind, skal man naturligvis have lov til at bede sig fritaget.

Men der ligger måske i den tekniske måde, som forslaget er udformet på, nogle andre problemer. Det er vel ikke rimeligt, at man skal sige til postbudet: Nu skal du først slæbe reklamerne frem, og så skal du bagefter slæbe dem hjem igen. Det er ligesom en dobbelt tomgang. Det kan ikke være rimeligt, at problemet skal løses på den måde. Rent praktisk kunne man klare det ved både en mærkat på døren og måske en meddelelse til postkontoret om, at man altså ikke ønsker at modtage disse adresseløse forsendelser. Måske kunne det klares på en sådan måde.

Med hensyn til de andre ting om genbrug, som ligger i forslaget, er vi meget positive, og vi havde ikke noget imod, at det papir, som i særlig grad er ødelagt, så det ikke kan indgå i den normale genbrugsproces, fik en ekstra skat eller afgift. Det synes vi lyder meget sympatisk, for der er ingen grund til at ødelægge flere ressourcer end højst nødvendigt. Modsat hr. Glistrup har vi den opfattelse, at vi har nogle forpligtelser over for de ressourcer, der er til rådighed. Kan man spare nogle skove ved at lægge en afgift på nogle tryksager, eller kan man på anden måde benytte sig af genbrug, finder vi det godt.

Jeg kunne f.eks. sige til hr. Glistrup, at Det Danske Stålvalseværk i Frederiksværk er en stor genbrugsvirksomhed, som gør meget nyttigt for, at vi ikke drukner i skrot og gamle biler. Her kan man producere nogle nye ting af de gamle biler. Genbrugsvirksomhed er på mange måder meget fornuftig og meget nyttig.

Vi er altså positivt indstillet over for de intentioner, der ligger i forslaget, og vi vil tro, at vi under udvalgsbehandlingen kunne finde frem til nogle tekniske muligheder at klare det på, så alle led i processen blev tilfredsstillet.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Jørgen Tved forstår mig ikke, men nu skal jeg forsøge, om jeg kan få ham til det.

Vi har intet imod genbrug. Man må lave alt det genbrug, man vil på Stålvalseværket og alle andre steder, men man skal bare selv betale for det. Vi har noget imod, at man bruger skatteyderpenge, og at man bruger lovgivningsforanstaltninger til at fremme genbrug. Det er dér, vi siger, man ikke skal lave genbrug. Man skal kun lave genbrug, hvor genbrug er privatøkonomisk rentabelt, og det afgøres på det frie marked. Og kan Stålvalseværket klare sig på det frie marked med deres genbrug, er det glimrende.

Der er skam ikke noget ressourcespild i det, som vi siger, for alt i denne verden – lige bortset fra det, der ryger ud med disse raketter, der flyver til Jupiter – bliver genbrugt. Når man optager olie nede fra Nordsøens bund, så er det genbrug af noget træ, som måske er 3 mia. år gammelt, eller hvor gammelt det nu er dernede. På den måde vil alt på et eller andet tidspunkt blive genbrugt.